

การทำแผลอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำคัญในการลดอัตราการติดเชื้อและส่งเสริมการหายของแผล การศึกษาเชิงพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการทำแผลอุบัติเหตุ ในโรงพยาบาลจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กรอบแนวคิดการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาการวิจัยการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (National Health and Medical Research Council [NHMRC], 1998) ที่แปลและประยุกต์โดยฉวีวรรณ ธงชัย (2548) และ ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการทำแผลอุบัติเหตุ ในแผนกอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน โรงพยาบาลจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพ ในแผนกอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสอบถามการประเมินคุณภาพและความสามารถในการนำไปใช้ของแนวปฏิบัติทางคลินิก ที่สร้างโดย พิกุล นันทชัยพันธ์ (2549)

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการทำแผลอุบัติเหตุในโรงพยาบาลจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การจัดการกับความเจ็บปวดในการทำแผล 2) การเปิดผ้าปิดแผล 3) การประเมินลักษณะบาดแผล 4) การทำความสะอาดบาดแผล 5) การตกแต่งบาดแผลและการกำจัดเนื้อตาย และ 6) การปิดผ้าพันแผล สำหรับความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกรายระบุว่า แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความง่ายและความสะดวกในการใช้ หรือในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ มีความชัดเจนของข้อเสนอแนะ มีประสิทธิผลของการใช้ และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะนำไปใช้ในหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่าง 9 ใน 10 ราย ระบุว่าแนวปฏิบัติทางคลินิกมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่าง 7 ใน 10 ราย ระบุว่า แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความประหยัด ลดต้นทุน ทั้งด้านกำลังคน เวลา และงบประมาณ อยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาแนะนำให้แนวปฏิบัติทางคลินิกดังกล่าวไปใช้ในหน่วยงาน และศึกษาประสิทธิผลการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกในการทำแผลอุบัติเหตุ ในการลดอัตราการติดเชื้อ และเพิ่มความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

Traumatic wound dressing is important to reduce infection rate and promote wound healing. This developmental study aimed to develop clinical practice guidelines for traumatic wound dressing in Chomthong hospital, Chiang Mai province. The development of clinical practice guidelines (CPGs) framework of the Australian National Health and Medical Research Council [NHMRC], 1998), which was translated and modified by Chaweewan Thongchai (2005), was used as a framework for this study. In addition, the test for appropriateness of the CPGs was done. The subjects in this study were ten registered nurses working at emergency department, Chomthong hospital, Chiang Mai province. The instrument used for data collection included the CPGs quality evaluation questionnaire developed by Pikul Nantachaipan (2006).

The results of this study revealed that the CPGs for traumatic wound dressing in Chomthong hospital, Chiang Mai province composed of 6 domains: 1) pain management during wound dressing; 2) removal of dressing; 3) wound assessment; 4) wound cleansing; 5) wound debridement; and 6) wound covering. The result of this study revealed the CPGs could be implemented in the unit. All subjects reported the convenience and ease of use or following the recommendations in the CPGs, the clarification of recommendations in the CPGs, effectiveness and the possibility of the CPGs implementation at a high level. Nine of ten subjects noted the appropriateness of the CPGs at a high level. In addition, 7 of 10 subjects stated cost saving of the CPGs in terms of manpower, time, and budget at a high level.

From the results of this study, the researcher suggests for the CPGs implementation and evaluation for its effectiveness on reduction of the infection rate and the patient satisfaction.